

Sygn. akt VIII U. 10130/14

WYROK

W IMIENIU

RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 09 marca 2015r.

Sąd Okręgowy w Poznaniu Wydział VIII Ubezpieczeń Społecznych

w składzie: Przewodniczący **SSO Julia Przylębska**

Protokolant st. sekr. sąd. Monika Sawka

po rozpoznaniu w dniu 02 marca 2015r. w Poznaniu

odwołania **J. C.**

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

z dnia 26 września 2014r. nr (...)

w sprawie **J. C.**

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P.

o datę przyznania świadczenia przedemerytalnego

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że przyznaje odwołującej J. C. świadczenie przedemerytalne od dnia 09 marca 2014r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 26 września 2014 r., znak (...), Zakład Ubezpieczeń Społecznych Oddział w P., powołując się na przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004 r. o świadczeniach przedemerytalnych (t.j. Dz. U. z 2013 r., poz. 170 ze zm.), po rozpatrzeniu wniosku z dnia 11 września 2013 r., przyznał J. C. świadczenie przedemerytalne od dnia 11 września 2014 r. tj. od następnego dnia po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

Od powyższej decyzji J. C. wniosła odwołanie do tut. Sądu w przepisany prawem trybie i terminie, domagając się zmiany zaskarżonej decyzji i przyznania prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 9 marca 2014 r.

W uzasadnieniu odwołująca wskazała, że wniosek o świadczenie przedemerytalne złożyła w dniu 10 września 2013 r. wraz ze wszystkimi wymaganymi dokumentami. Wniosek ten wraz z dokumentami został przy ich przyjęciu przejrany przez pracownika ZUS, który stwierdził, że jest kompletny i wystarczający. W szczególności znajdowały się tam zaświadczenia wydane przez Burmistrza T. z 2006 r. o zameldowaniu świadków J. F. i G. B. oraz protokół ich zeznań. Odwołująca wskazała, że po złożeniu wniosku wraz z dokumentami, nie otrzymała z ZUS żadnego wezwania do uzupełniania dokumentów czy też nawet jakiegokolwiek informacji o braku jakiś wymaganych i niezbędnych dokumentów oprócz jednego pisma z dnia 23 października 2013 r. dot. wyjaśnienia przyczyn likwidacji stanowiska pracy, na które odpowiedziała natychmiast dostarczając do Oddziału ZUS w dniu 4 listopada 2013 r. pismo pracodawcy z dnia 28 stycznia 2013 r. o rozwiązaniu umowy o pracę. Odwołująca podała, że będąc w ZUS w dniu 5 września 2014 r. została poinformowana, że w jej aktach brakuje dwóch zaświadczeń o zameldowaniach świadków. Odwołująca wskazała, że dostarczyła te zaświadczenia w dniu 10 września 2014 r. Zdaniem odwołującej nie jest słuszne

i prawidłowe aby ona ponosiła negatywne konsekwencje niezawinionego przez nią braku w jej aktach dokumentów, które z całą pewnością złożyła wraz z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne.

W odpowiedzi na odwołanie pozwany organ rentowy podtrzymał swoje dotychczasowe stanowisko w sprawie i wniósł o oddalenie odwołania.

Sąd Okręgowy ustalił następujący stan faktyczny:

J. C. urodziła się w dniu (...) Obecnie ma 54 lata.

W dniu 11 września 2013 r. J. C. złożyła wniosek o przyznanie prawa do świadczenia przedemerytalnego. Wraz z wnioskiem odwołująca przedłożyła wymagane dokumenty potwierdzające okresy zatrudnienia, w tym także zeznania świadków G. B. i J. F. złożone przed pracownikiem Urzędu Miejskiego w T. w dniu 5 grudnia 2006 r. na okoliczności pracy odwołującej w gospodarstwie rolnym rodziców w okresie od dnia 25 maja 1976 r. do dnia 9 lipca 1979 r.

Po złożeniu przez odwołującą wniosku o przyznanie świadczenia przedemerytalnego organ rentowy prowadził postępowanie wyjaśniające, w tym mające na celu potwierdzenie okresu podlegania ubezpieczeniom z tytułu pracy odwołującej w Holandii.

Po miesiącu od złożenia wniosku o świadczenie przedemerytalne odwołująca pytała w Zakładzie Ubezpieczeń Społecznych o to z jakich powodów jeszcze nie otrzymała decyzji. Wówczas została poinformowana, że na załatwienie sprawy jest 60 dni, a także że czekają na potwierdzenie okresu pracy za granicą.

Pismem z dnia 23 października 2013 r. odwołująca została poinformowana przez ZUS o konieczności dostarczenia zaświadczenia pracodawcy, z którego będzie wynikało z jakich przyczyn nastąpiła likwidacja stanowiska pracy. Odwołująca przedłożyła żądane zaświadczenie w dniu 4 listopada 2013 r.

W dniu 5 września 2014 r. odwołująca została poinformowana, że w dokumentacji brakuje zaświadczenia o zameldowaniu świadków, gdyż tylko same ich zeznania zostały złożone wraz z wnioskiem o przyznanie świadczenia przedemerytalnego.

W dniu 10 września 2014 r. odwołująca przedłożyła w ZUS zaświadczenia z dnia 8 września 2014 r. o zameldowaniu w miejscowości S. gm. T. G. B. w okresie od dnia 21 lutego 1950 r. do dnia 17 października 1980 r. i J. F. od dnia 19 maja 1946 r. wystawione przez Burmistrza T..

W okresie od dnia 12 września 2013 r. do dnia 8 marca 2014 r. odwołująca zarejestrowana była jako osoba bezrobotna z prawem do zasiłku w Powiatowym Urzędzie Pracy w C..

W dniu 26 września 2014 r. organ rentowy wydał zaskarżoną decyzję, na mocy której przyznał J. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 11 września 2014 r. tj. od następnego dnia po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił w oparciu o:

akta rentowe ZUS nr (...), zeznania odwołującej J. C. (k. 24v-25).

Dokonując oceny zgromadzonego materiału dowodowego Sąd uznał za wiarygodne wszystkie dokumenty zgromadzone w postępowaniu. Zostały one sporządzone przez uprawnione do tego podmioty, w przewidzianej przez prawo formie. Żadna ze stron nie podważyła ich autentyczności a Sąd nie znalazł powodów, dla którym miałyby to uczynić z urzędu.

W ocenie Sądu zeznania odwołującej J. C. były w pełni wiarygodne, tworzyły logiczną całość. Odwołująca w rzeczowy i szczerzy sposób opisała przebieg postępowania w sprawie o świadczenie przedemerytalne, w jaki sposób kontaktowała

się z organem rentowym i jakie informacje uzyskiwała. Nadto podkreślić należy, że zeznania te nie były kwestionowane przez pozwany organ rentowy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Odwołanie J. C. zasługiwało na uwzględnienie.

Kwestią sporną w niniejszej sprawie było ustalenie od jakiej daty należy przyznać odwołującej J. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Wymogi uzyskania prawa do świadczenia przedemerytalnego określają przepisy ustawy z dnia 30 kwietnia 2004r. o świadczeniach przedemerytalnych (Dz.U. 2013r., poz. 170).

Art. 2 ust. 1 powyższej ustawy określa w jakich sytuacjach, po spełnieniu jakich warunków związanych z wiekiem czy też zatrudnieniem przysługuje prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Natomiast zgodnie z art. 2 ust. 3 ustawy świadczenie przedemerytalne przysługuje osobie określonej w ust. 1 po upływie co najmniej 180 dni pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w ustawie o promocji zatrudnienia, jeżeli osoba ta spełnia łącznie następujące warunki:

- 1) nadal jest zarejestrowana jako bezrobotna;
- 2) w okresie pobierania zasiłku dla bezrobotnych nie odmówiła bez uzasadnionej przyczyny przyjęcia propozycji odpowiedniego zatrudnienia lub innej pracy zarobkowej, w rozumieniu ustawy o promocji zatrudnienia, albo zatrudnienia w ramach prac interwencyjnych lub robót publicznych;
- 3) złożył wniosek o przyznanie świadczenia przedemerytalnego w terminie nieprzekraczającym 30 dni od dnia wydania przez powiatowy urząd pracy dokumentu poświadczającego 180-dniowy okres pobierania zasiłku dla bezrobotnych.

Stosowanie do art. 7 ust. 1 i 3 w/w ustawy prawo do świadczenia przedemerytalnego ustala się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego, w tym decyzję o utracie prawa do zasiłku dla bezrobotnych lub informację o upływie 6 miesięcy pobierania zasiłku dla bezrobotnych, o którym mowa w art. 2 ust. 3, a także dowody wymagane do ustalenia prawa do emerytury oraz jej wysokości, określone przepisami ustawy o emeryturach i rentach z FUS.

Bezspornym było, że odwołująca J. C. spełniła wszystkie przesłanki uprawniające do nabycia prawa do świadczenia przedemerytalnego. Kwestia sporną było natomiast od jakiej daty należy przyznać odwołującej prawo do świadczenia przedemerytalnego.

Zasadą jest, że świadczenie przedemerytalne przyznaje się na wniosek osoby zainteresowanej, od następnego dnia po dniu złożenia wniosku wraz z dokumentami uzasadniającymi prawo do świadczenia przedemerytalnego.

W ocenie Sądu w niniejszej sprawie zasadne jest przyznanie odwołującej prawa do świadczenia przedemerytalnego od dnia 9 marca 2014 r. J. C. złożyła wniosek o świadczenie przedemerytalne w dniu 10 września 2013 r. wraz z dokumentami wymaganymi do przyznania tego świadczenia. Jednak z uwagi na to, że odwołująca do dnia 8 marca 2014 r. pobierała zasiłek dla bezrobotnych, świadczenie może zostać jej przyznane od dnia następnego po ustaniu prawa do zasiłku dla bezrobotnych.

Odwołująca wraz z wnioskiem o świadczenie przedemerytalne przedłożyła m.in. dokumenty potwierdzające jej prace w gospodarstwie rolnym rodziców tj. zeznania świadków G. B. i J. F. złożone w obecności pracownika Urzędu Miejskiego w T. z 2006 r. ZUS w toku prowadzonego postępowania administracyjnego mającego na celu potwierdzenie okresów podlegania ubezpieczeniom społecznym i mającego na celu ustalenie ilości okresów składkowych i nieskładkowych, mając informację, że do okresu ubezpieczenia będą wliczane także okresy pracy w gospodarstwie rolnym, nie wezwał przed wrześniem 2014 r. odwołującej do przedłożenia zaświadczeń

potwierdzających zameldowanie świadków. ZUS analizując dokumentację przedstawioną przez odwołującą mógł odpowiednio wcześniej wezwać ją do przedłożenia brakujących dokumentów. Tymczasem odwołująca nie otrzymała żadnego wezwania do uzupełnienia brakujących dokumentów czy jakiegokolwiek informacji o braku jakichś wymaganych i niezbędnych dokumentów – oprócz jednego pisma z dnia 23 października 2013 r. dotyczącego wyjaśnienia przyczyn likwidacji stanowiska pracy, na które odpowiedziała natychmiast dostarczając do organu rentowego w dniu 4 listopada 2013 r. pismo pracodawcy z dnia 28 stycznia 2013 r. o rozwiązaniu umowy o pracę, w którym wskazano przyczyny likwidacji stanowiska pracy. W tej sytuacji nie można zgodzić się ze stanowiskiem ZUS, zgodnie z którym odwołującej należy przyznać prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 11 września 2014 r. tj. od następnego dnia po złożeniu wniosku wraz z wymaganymi dokumentami.

W ocenie Sądu biorąc pod uwagę wszystkie okoliczności, stwierdzić należy, że odwołująca nie może ponosić konsekwencji zaniedbań czy zwykłego przeoczenia ze strony pracowników ZUS. Sąd Okręgowy uznał więc, że odwołująca J. C. ma prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 9 marca 2014 r.

Mając zatem powyższe na uwadze Sąd na podstawie art. 477¹⁴ § 2 k.p.c. i powołanych przepisów prawa materialnego, zmienił zaskarżoną decyzję i przyznał odwołującej J. C. prawo do świadczenia przedemerytalnego od dnia 9 marca 2014 r. (tj. od dnia następnego po dniu zakończenia pobierania zasiłku dla bezrobotnych).

SSO Julia Przyłębska